

[Borghjerg.]

Man kan beklage denne Omlægning af Forbruget, men der kunde jo raades Bod paa den paa en anden Maade end ved at forhøje Cigarettskatten, nemlig ved at nedsætte Røgtobak- og Cigarskatten, saa vi fik større Ligelighed i dette Forhold. Cigaretforbruget er sikkert den skadeligste Form for Tobaksrygning, det er der neppe nogen Tvivl om, Cigaretten frister halvvoksne Dreng og unge Mennesker mere, frister ogsaa i højere Grad til Misbrug end Nydelsen af det, man kan kalde ordentlig Tobak. Men efter vor Mening er, som jeg antydede, Tobaksbeskatningen i vort Land i Forvejen overordentlig høj. Ifølge det sidste Statsregnskab, for 1926—27, udgjorde Afgiften af Cigarer m. m. 22 625 150 Kr.; efter den sidste Udgave af Statistisk Aarvog for 1927 udgjorde Toldindtægten af Tobak og hvad dertil hører i 1925 12 325 000 Kr. Nu kan man ikke uden videre lægge disse Summer sammen, fordi Grundlaget ikke er det samme, men det er de sidste Tal, jeg har kunnet finde, og de udgør tilsammen 34 950 150 Kr., det vil sige omtrent 35 Mill. Kr., og selv om Sammenlægningen ikke er helt rigtig, har vi dog her et Skøn over Statens Indtægt, der viser, at Staten i de sidste Aar tjener op imod 35 Mill. Kr. paa Tobak alene, hvad der naturligvis er en overordentlig stor Byrde paa Erhvervet.

Naar man derfor vil fremkalde en større Ligelighed i Beskatningen af Røgtobak, Cigarer og Cigaretter, vil jeg som sagt mene, at man skulde gaa den Vej, som der ogsaa i Tobaksfaget har været stærke Ønsker om, nemlig at nedsætte Afgiften og Tolden paa den mindre skadelige Tobak, saa vi maaske atter her i Landet kunde faa det, man har kaldt en „ordentlig“ Cigar til en nogenlunde anstændig Pris, det kan man nemlig ikke i Øjeblikket — ja, en ordentlig Cigar, ikke en Luksus cigar, men heller ikke en Stinkadorus, men en jævn ordentlig Cigar, som man havde den i gamle Dage og kunde faa til en rimelig Pris. Det kan man ikke længere, og det har selvfølgelig sat Forbruget stærkt ned og derved ogsaa svækket Erhvervet og skabt en betydelig Arbejdsløshed, for det er netop paa dette Omraade, Arbejdet ligger, det er i første Linie der, Erhvervsmulighederne ligger her i Landet.

Der er talt om Kompensation. Formelt er der ingen Kompensationsbestemmelser i disse Lovforslag, ikke i Indkomst- og Formueskatteloven, ikke i Tinglysnings- og Stempelafgiftsloven og ikke i den her foreliggende Cigarettskatte lov, men reelt har

jo den højtærede Finansminister erklæret, at der er en Sammenkobling. Man kræver en Kompensation paa ca. 1½ Million; man regner med, at den forhøjede Cigaretbeskatning vilde svare til 2 Mill. Kr., men Forbruget vil nedsættes noget, saa Staten kun vil faa 1½ Mill. Kr., som saa skal anvendes til Nedsættelse af Tinglysnings- og Stempelafgifter. Jeg kan ikke anerkende, at dette Kompensationskrav fra Statens Side i dette Øjeblik er berettiget. Staten er ikke i Nød for Tiden. Staten har efter den høje Regerings Mening Raad til at fordele ca. 10 Mill. Kr. til Formuebesidderne. Jeg ser da ikke, at Staten ikke lige saa godt kunde nøjes med f. Eks. at give Formuebesidderne 8½ Mill. Kr. i Stedet for 10 Mill. Kr., og saa er jo Kompensationskravet her ganske overflødig.

Dertil kommer, at selve den Form, denne Skatteforhøjelse har, ikke forekommer os rigtig. Hvis man gennemgaar Sætserne, vil man se, at Forhøjelsen procentvis er størst for de billigste, mindre for de dyre Sætser, det vil sige i 2 Portioner. For Skatteklasse A. 1., Cigaretter til Værdi af indtil 2½ Ø., forhøjes Skatten fra 5½ til 7 Kr., det vil sige med 27,27 pCt., for den næste Skatteklasse, Skatteklasse A. 2., Cigaretter mellem 2½ og 4 Ø., er den procentvise Forhøjelse kun 20, for Skatteklasse 3 er den kun 13,3, for Skatteklasse 4 bliver den kun 10 pCt., og for Skatteklasse 5, Cigaretter fra 8—10 Ø., bliver den kun 8 pCt. Man ser altsaa, at Forhøjelsen for Cigaretter til en Pris af fra 1 Ø. op til 10 Ø. falder meget betydeligt, fra 27,27 eller omtrent 30 pCt. for de billigste til 8 pCt. for de dyre. Saa kommer Cigaretterne til 10 Ø. og derover. Der sker der ganske vist til at begynde med en Forhøjelse af Procenten, idet den procentvise Forhøjelse er 16,6 pCt. for Skatteklasse 6, nemlig Cigaretter til 10—12 Ø., men saa faar vi atter en Dalen, for Skatteklasse 7 til 12,5 pCt. og for Skatteklasserne 8 og 9, det vil sige Cigaretter til over 15 Ø. faar kun en Forhøjelse af 10 pCt. Denne Fordeling af Forhøjelsen, der — ganske vist i to Portioner — rammer de billigste stærkest og de dyreste svagest, kan vi heller ikke billige. Hvis der altsaa ikke sker væsentlige Forandringer, vil den høje Regering ikke kunne vente vor Tilslutning til dette Lovforslag. Vi vil saa til Slutning, selv om vi ikke har noget imod en hurtig Behandling af Sagen, ved den afgørende Realitetsafstemning stemme imod Lovforslaget, i hvert Fald i denne Forbindelse og i den Form, hvori det her foreligger.